

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu : **SLOVAKIA PLAY spol. s r.o.**, so sídlom Hviezdoslavova 315, Senica, IČO: 18 048 595, *zastúpený advokátkou JUDr. Agatou Džačovskou, Advokátska kancelária so sídlom Hviezdoslavova 315, Senica*, proti žalovanému: **Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/15664-83920/2013/5081 zo dňa 21. februára 2013, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/13/2013-38 zo dňa 28. novembra 2013, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/13/2013-38 zo dňa 28. novembra 2013 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Krajský súd v Trnave (ďalej v texte rozhodnutia len „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) uznesením č. k. 20S/13/2013-38 z 28. novembra 2013 postupom podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/15664-83920/2013/5081 z 21. februára 2013 o potvrdení exekučnej výzvy Daňového úradu Košice č. 9800502/5/3718222/2012/Mori z 12. decembra 2012, ktorou vyzval žalobcu na zaplatenie nedoplatku vo výške 4 000 eur. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods.1 O.s.p. tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že žaloba smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je procesného charakteru v zmysle § 248 písm. a) O.s.p. Poukázal na to, že exekučná výzva súvisí s vymáhaním splnenia povinnosti zaplatiť nedoplatok, ale neukladá žalobcovi žiadne hmotnoprávne povinnosti platenia dane, preto ani rozhodnutie žalovaného, ktorý uvedenú výzvu potvrdil, nepodlieha súdnemu prieskumu.

II.

Proti uvedenému rozhodnutiu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca. Uviedol, že proti rozhodnutiu žalovaného sa nemohol brániť, lebo nie je zrejmé ako k výpočtu došlo. Z výkazu nedoplatkov, ktorý mu bol zaslaný nie je zrejmé, z čoho sa skladajú. Nesúhlasil s tým, že exekučná výzva a následne rozhodnutie žalovaného mu neukladá žiadne hmotnoprávne povinnosti, pretože na základe tohto rozhodnutia mu bola odpísaná suma z účtu. Navrhol preto uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/13/2013-38 zo dňa 28. novembra 2013 zrušiť a vec vrátiť na nové konanie.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalobca v podanom veľmi stručne sformulovanom odvolaní, neuvádza žiadne nové skutočnosti. Poukázal na to, že s námietkami žalobcu sa vysporiadal v písomnom vyjadrení k žalobe, na ktorého obsah sa v celom rozsahu odvolal. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/13/2013-38 zo dňa 28. novembra 2013 ako vecne správne potvrdil.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“ alebo „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu v rozsahu žalobcom v odvolaní uvedených dôvodov postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že tomuto odvolaniu nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Z podkladov súdneho spisu je zrejmé, že žalobca sa svojou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti horeoznačeného rozhodnutia žalovaného, ktorým **potvrdil daňovú exekučnú výzvu**. Daňového úradu Košice vydanú podľa § 91 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“ alebo „zák. č. 563/2009 Z. z.“), ktorou v zmysle § 91 ods.2 písm. f) vyzval žalobcu, aby v lehote 8 dní od doručenia exekučnej výzvy zaplatil nedoplatok vo výške 4.000 eur na exekučný účet Daňového úradu Košice.

Podľa § 88 ods. 1, 2 zákona č. 563/2009 Z. z. daňovým exekučným konaním je konanie, v ktorom správca dane z úradnej moci vymáha daňový nedoplatok, iné peňažné plnenie uložené rozhodnutím, exekučné náklady a hotové výdavky podľa § 149.

Daňové nedoplatky podľa tohto zákona môže vymáhať len správca dane; to neplatí, ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa osobitného predpisu. Správca dane, ktorým je daňový úrad alebo colný úrad, je oprávnený vykonávať v daňovom exekučnom konaní všetky úkony v mene štátu. Ak je správcom dane obec, môže zabezpečiť vymáhanie daňových nedoplatkov aj podľa osobitného predpisu.

Podľa § 89 ods. 1, 2, 3 zákona č. 563/2009 Z. z. exekučným titulom je a) právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, ktorým bolo uložené peňažné plnenie, b) vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov, c) jednotný exekučný titul podľa osobitného predpisu.

Výkaz daňových nedoplatkov, ktorý správca dane zostaví z údajov evidencie daní, obsahuje a) označenie daňového dlžníka, b) výšku daňových nedoplatkov podľa daňových priznaní, opravných daňových priznaní, dodatočných daňových priznaní alebo oznámení podľa osobitných predpisov, c) výšku daňových nedoplatkov vzniknutých nezaplatením dane bez podania daňového priznania, d) výšku daňových nedoplatkov podľa právoplatných rozhodnutí v členení podľa jednotlivých druhov daní, e) pôvodnú splatnosť daní, f) deň, ku ktorému je výkaz daňových nedoplatkov zostavovaný.

Deň vyhotovenia výkazu daňových nedoplatkov je dňom jeho vykonateľnosti. Daňový dlžník sa neupovedomuje o zostavení výkazu daňových nedoplatkov ani o jeho vykonateľnosti.

Podľa § 90 ods. 1, zákona č. 563/2009 Z. z. daňové exekučné konanie začína správca dane na podklade exekučného titulu vydaním rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania. Dňom vydania rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania správcom dane je toto rozhodnutie právoplatné a nie sú proti nemu prípustné opravné prostriedky.

Podľa § 91 ods. 1, 5, 6 zákona č. 563/2009 Z. z. správca dane doručí daňovú exekučnú výzvu bezodkladne po doručení rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania osobám uvedeným v § 90 ods. 2 písm. f).

Do 15 dní odo dňa doručenia daňovej exekučnej výzvy môže daňový dlžník podať u správcu dane odvolanie, ak a) nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného daňového nedoplatku alebo bránia jeho vymáhatel'nosti, b) sú iné dôvody, pre ktoré je daňová exekúcia neprípustná.

Odvolanie musí byť odôvodnené, pričom na neskôr uplatnené dôvody sa neprihliada. Na rozhodovanie o odvolaní sa vzťahujú § 72 až 74.

Z citovanej právnej úpravy vyplýva, že výkaz nedoplatkov je len administratívnym dokumentom, ktorý zostavuje správca dane z údajov evidencie daní (§ 89 ods.2 zákona č. 563/2009 Z. z.) a ktorý sa v zmysle právnej úpravy ustanovenej v § 90 ods. 1 v spojení s § 89 ods. 1, písm. b/ zákona č. 563/2009 Z. z. stáva exekučným titulom, pričom ***dňom jeho vykonateľnosti je deň jeho vyhotovenia a daňový dlžník sa neupovedomuje o jeho zostavení ani o jeho vykonateľnosti. (§ 89 ods. 3 zákona č. 563/2009 Z. z.).***

Daňové exekučné konanie sa začína až na základe vydania rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania, a to dňom vydania tohto rozhodnutia, pričom ani toto rozhodnutie sa nedoručuje daňovému dlžníkovi. Dňom vydania rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania správcom dane je toto rozhodnutie právoplatné a nie sú proti nemu prípustné opravné prostriedky (§ 90 zákona č. 563/2009 Z. z.).

Daňová exekučná výzva v zmysle citovaných ustanovení Daňového poriadku predstavuje len prvý procesný úkon v rámci daňovej exekúcie. Doručením tejto výzvy

nedochádza k zmene práv jej adresáta a tým menej možno tvrdiť, že by ňou dochádzalo k ich zakladaniu.

Najvyšší súd **vychádzajúc striktne z rozsahu a dôvodov odvolania (§ 212 O.s.p)** dospel k záveru, že tomuto odvolaniu nie je možné priznať úspech. Žalobca totiž vo svojom stručnom odvolaní - postrádajúcim akúkoľvek právnu argumentáciu - neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé mať za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu.

Za tohto stavu vo veci odvolaciemu súdu nezostávalo nič iné, ako napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. potvrdiť.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý v konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods.9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu **nie je** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2015

JUDr. Alena Adamcová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Mgr. Karin Fedorová